

שבת הגדול

הואיל וקלקל אדם, לכן כששוב ירד אותו ר"ח של מעשה בראשית, נדחו אז כלליות בני אנוש ונבחרו ישראל.

וכל המלאכות שעשה הקב"ה כביכול בבריאת העולם הם המלאכות שנעשו בבנין המשכן. וע"כ ל"ט מלאכות האסורות בשבת ילפינן ממלאכות המשכן. כי הם אותם המלאכות ששבת מהם הקב"ה ביום השבת. וזה דוקא להשיטה דבניסן נברא העולם. אבל לשי" ר"א דבחשתי נברא העולם אין מלאכות המשכן מקשרות עם בריאת העולם ולכן מצינו (כ"ק ב.) שר"א מחייב אתולדה במקום אב. שאין חשיבות מיוחדת לאבות מלאכות לשיטתו מפני שלדידי אינם אותן המלאכות של מעשה בראשית.

והנה מפני חטאינו סילק הקב"ה שכינתו מבית מקדשו. וביהמ"ק העתיד יבנה ג"כ בניסן כמו שמתבאר ממה שגזרו שיהא יום הגוף כולו אסור שמא יבנה בהמ"ק או. הרי שזמן הפסח הוא הזמן של בנין המקדש העתיד. ואז יחזור הקב"ה להשרות שכינתו בארץ. ואז גדול יהיה כבוד הבית שתהא שם השראת שכינתו ית'. אבל אז יזכו בני ישראל להיות בעצמם מרכבה לשכינה כמו שהיה המכוון בתחילת הבריאה. וע"כ רק הגויים יצטרכו לבוא אל בהמ"ק כדי לבוא למקום השראת השכינה כמ"ש (ישע' כ) נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליי כל הגויים. אבל ישראל הגם שבוראי יבואו להשתחוות ולהקריב כביהמ"ק אבל לדידן עיקר המקדש יהיו הם בעצמם. ושבת זה שלפני הפסח המשפיע לחג הפסח שבו יבנה בהמ"ק העתיד נקרא שבת הגדול ע"ש → גדול יהיה כבוד הבית.

ענין שבת הגדול י"ל דהנה כשברא הקב"ה העולם נתאווה לקבוע דירתו בתחתונים ורצה שיהא האדם ראוי להיות משכן להשראת השכינה אך ע"י חטא אדה"ר נתקלקל המכוון. והמכוון אז הי', שכל כלל ישראל יהיו הם בעצמם המשכן - היכל ד' המה - וכולם יהיו ממלכת כהנים. ולכן, כפרשת החודש שהיא פרשת קרבן פסח, נצטוו לתת הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות. כי כל בית של ישראל הי' אז בבחינת מזבח והיו מקומן של זבחים והוכשרו למתן דמים.

אבל גם זה לא הצליח ונתקלקל הענין במעשה העגל. ואז שוב ירד אותו ר"ח ניסן של בריאת שמים וארץ פעם שלישי, ואז ירדה שכינה על המשכן בבנין עצי שטים ונבחרו שבת הלוי לעמוד ולשרת, והענין שכל ישראל יהיו ממלכת כהנים הודחה עד זמן התיקון. ואותו היום נטל עשרה עטרות כנגד עשרה מאמרות של מעשה בראשית, ואותו היום הי' שמחה לפני הקב"ה כיום שנברא שמים וארץ. כי המשכן גופא הוא צורתא דעלמא כדאיתא בווה"ק וכמו בריאת שמים וארץ מתדש.

וכמו בנפש, אם אין האדם מצליח למלאות תפקידו שעליו בא לעולם הן פעמים יפעל א-ל ושוב שותלו ברור אחר בסוד הגלגול אולי יצלה, כן הוא בזמן. ואותו ר"ח ניסן של בריאת העולם דלא אצלח שוב בא בגלגול ברי"ח ניסן של יציאת מצרים, ונאמרה בו פרשת החודש הזה לכם, ונעשו ישראל לעם, והוכשרו לאכול הפסח. (כי בני נח אינם אוכלים שלמים רק מקריבים עולות). והמכוון הראשון הי' שכל יושבי תבל יהיו עובדים את ד' שכם אחד, אבל